

De carne y éter: Picasso, Miró y Tàpies

Julio Anaya Cabanding

19.09.2024 - 09.11.2024

La pràctica del pintor i *street artist* espanyol Julio Anaya Cabanding (Màlaga, 1987) s'ha caracteritzat fins ara per reproduir "obres mestres" de l'art occidental sobre cartrons desgastats i parets carregades de grafits.

Per a la seva segona exposició individual a ADN Galeria, titulada *De carne y éter: Picasso, Miró y Tàpies*, Anaya ha decidit rendir homenatge a aquestes tres figures centrals de les avantguardes del segle XX, coincidint amb les commemoracions que a Espanya se'ls haurà dedicat entre 2023 y 2025.

La inauguració comptarà amb la presència de l'artista.

Acompanyats d'entorns i substrats fràgils, els *trompe-l'oeil* de Julio Anaya Cabanding (Màlaga, 1987) estableixen diàlegs amb obres d'un monument històric que no és el nostre. Irreverents a la pràctica, però respectuosos en la tècnica, les còpies d'Anaya Cabanding examinen certes idees que tenen a veure amb l'**autoria**, l'**autenticitat** i la **propietat**, així com amb les competències de les institucions que governen el món de l'art, com la **conservació** i la **transmissió d'un llegat**.

Seguint aquesta línia, *De Carne y Éter* inclou versions d'obres com *La femme qui pleure* (1937) i *La Siesta* (1932) de Picasso, o *Tela blanca amb cartró cosit* (1963) de Tàpies. En recrear aquestes obres a mig camí entre la còpia i la metapintura, Anaya rendeix tribut a aquests artistes i també convida al públic a reflexionar sobre la condició de la seva metodologia artística –pintura acrílica sobre cartrons abandonats- i les relacions que aquesta metodologia crea.

L'ús de materials humils estableix una connexió directa amb la pretensió de les avantguardes històriques per explorar la possibilitat d'elevat els objectes quotidians a un estatut artístic. Però no són els cartrons l'únic suport amb què treballa Julio Anaya.

L'impacte efímer de les seves obres també s'ha traslladat al carrer. Malgrat que molts d'ells han sigut borrats o malmesos, els "homenatges" que realitza Julio Anaya també han poblat les parets dels **entorns urbans de Màlaga**.

Des del principi de la seva carrera Anaya s'ha preguntat sobre el valor d'una obra en funció del seu lloc d'exposició, **qüestionant les nocions tradicionals de validació i de prescripció** que acostumem a associar als museus i a la resta d'agents d'un context artístic. Quelcom que, si reprenem el llistat de sintonies que hi ha entre l'obra d'en Julio i les ambicions de l'art modern, connecta amb aquella que **fusiona art i vida** amb la pregunta per l'accessibilitat de tot el món a aquests dos elements.

Amb tot això, les obres d'en Julio semblen aproximar-se (més enllà de l'obvietat material) al concepte d'"imatge pobre", aquella ja exprimida i desgastada per culpa del *copy-paste* i el seu ús indiscriminat. Pensades d'aquesta manera, potser és errònia la impressió segons la qual les produccions d'en Julio al·ludeixen a un referent de la història de l'art que ostenta el títol d'original, traducció de la qual seria una *re-producció*, extenent així el debat original/còpia. Al contrari, el que treballa en Julio és la seva condició d'imatge remesclada, fantasma, explotada i distribuïda per altres canals que no són els oficials.

La proposta d'en Julio té la **capacitat d'inscriure's en tants debats iniciats durant la modernitat** que això mostra des de diferents punts de vista com de pertinent és el seu treball. En primer lloc, perquè mostra fins a quin punt en el nostre present aquests debats romanen encara sense resoldre –o potser encara vivim de la seva mala resolució?-. En segon lloc, perquè **assenyala l'esgotament dels conceptes amb què hem abordat aquests mateixos debats**: "simulacre" (Baudrillard), "tranhistoricitat" (Jameson), "autenticitat" (Adorno) o "imatge pobre" (Hito Steyerl). Aquest precisament ha de ser vist com un dels "temes" importants de l'obra d'en Julio, més enllà de l'homenatge, la metapintura i la condició urbana.

L'exposició s'inaugurarà el **dia 19 de setembre a les 12.00h a ADN Galeria (C/ de Mallorca, 205, L'Eixample, 08036 Barcelona)**, i romandrà oberta al públic fins el 9 de novembre.

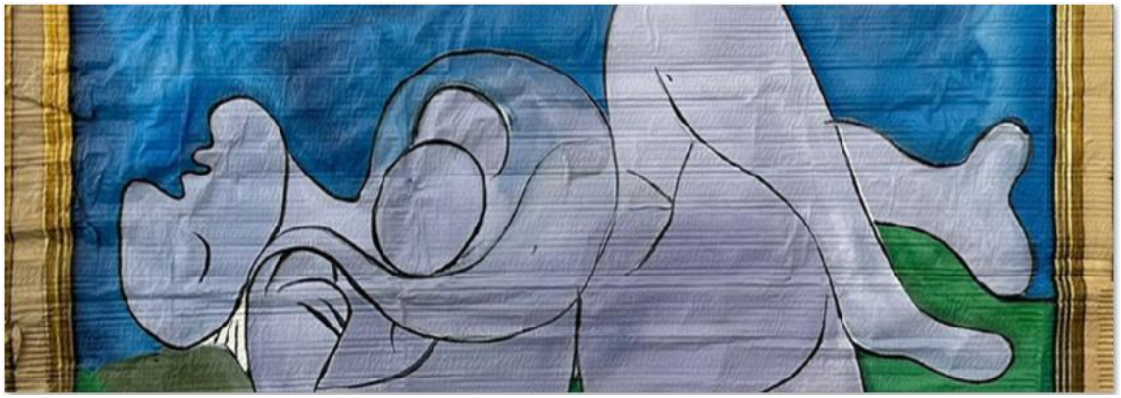
Julio Anaya Cabanding, "After Tàpies, Tela blanca con cartón cosido", 2024, cortesia d'ADN Galeria

JULIO ANAYA CABANDING (Málaga- España, 1987)

La pràctica del pintor i *street artist* espanyol Julio Anaya Cabanding presenta un desafiament a la història de l'art. Sobre cartrons desgastats i parets carregades de grafit, reproduïx obres mestres de l'art occidental. En contrast amb els seus entorns i substrats fràgils, els seus *Trompe-l'oeil* estableixen diàlegs transhistòrics amb les obres de mestres del passat. Irreverents en la pràctica però respectuosos en la tècnica, les còpies d'Anaya Cabanding examinen idees que tenen a veure amb l'autoria, l'autenticitat i la propietat, així com amb les competències de les institucions que governen el món de l'art, com la conservació i la transmissió.

Al llarg de la seva carrera l'artista ha participat en exposicions individuals i col·lectives a museus i centres d'art com la Colección del Museo Ruso (Màlaga, ESP) o el Kulturpalast Rabenstein (Chemnitz, GER). Les seves obres formen part de col·leccions com Genalguacil Pueblo Museo Collection (Màlaga, ESP.), Casa Sostoa Collection (Màlaga, ESP.), Begehungen Collection (Chemnitz, GER)- Colección Diputación de Málaga (Màlaga, ESP)- Colección de la Universidad de Málaga (Màlaga, ESP).

De carne y éter: Picasso, Miró y Tàpies

Julio Anaya Cabanding

19.09.2024 - 09.11.2024

La práctica del pintor y *street artist* español Julio Anaya Cabanding (Málaga, 1987) se ha caracterizado hasta ahora por reproducir “obras maestras” del arte occidental sobre cartones desgastados y paredes cargadas de grafitis.

Para su segunda exposición en ADN Galeria, titulada *De carne y éter: Picasso, Miró y Tàpies*, Anaya ha decidido rendir homenaje a estas tres figuras centrales de las vanguardias del siglo XX, coincidiendo con las conmemoraciones que en España se les habrá dedicado entre 2023 y 2025.

La inauguración contará con la presencia del artista.

Acompañados de entornos y sustratos frágiles, los **trampantojos** de Julio Anaya Cabanding (Málaga, 1987) establecen diálogos con obras de un momento histórico que no es el nuestro. Irreverentes en la práctica, pero respetuosas en la técnica, las copias de Anaya Cabanding examinan ciertas ideas que tienen que ver con la **autoría**, la **autenticidad** y la **propiedad**, así como con las competencias de las instituciones que gobiernan el mundo del arte, como la **conservación** y la **transmisión de un legado**.

Siguiendo esta línea, *De Carne y Éter* incluye versiones de obras icónicas como *La femme qui pleure* (1937) y *La Siesta* (1932) de Picasso, o *Tela Blanca con Cartón Cosido* (1963) de Tàpies. Al recrear estas obras a medio camino entre la **copia** y la **metapintura**, Anaya rinde tributo a estos artistas y también invita al público a reflexionar sobre la condición de su metodología artística –pintura acrílica sobre cartones abandonados- y las relaciones que ésta crea.

El uso de materiales humildes en la obra de Julio establece una conexión directa con la pretensión de las **vanguardias históricas** para explorar la posibilidad de elevar los objetos cotidianos a un estatus artístico. Pero no son los cartones el único soporte con el que trabaja Julio Anaya. El impacto efímero de sus obras también se ha trasladado a la calle. Aunque muchos de ellos han sido borrados o dañados, los "homenajes" que realiza Julio también han poblado las paredes de los **entornos urbanos de Málaga**.

Desde el principio de su carrera Anaya se ha preguntado sobre el valor de una obra en función de su lugar de exposición, **cuestionando las nociones tradicionales de validación y prescripción** que solemos asociar a los museos y al resto de agentes de un contexto artístico. Algo que, si retomamos el listado de sintonías que hay entre la obra de Julio y las ambiciones del arte moderno, conecta con aquella **de fusionar arte y vida** y con la pregunta por la accesibilidad de todo el mundo a esos dos elementos.

Con ello, las obras de Julio parecen aproximarse -más allá de la obviedad material- al concepto de "**imagen pobre**", aquella ya exprimida y desgastada por culpa del *copy-paste* y su uso indiscriminado. Pensadas de este modo, quizás es errónea la impresión de que las producciones de Julio aluden a un referente de la historia del arte que ostenta el título de original, cuya traducción en los cartones de Julio sería una *re-producción*, extendiendo así el debate original/copia. Al contrario, lo que trabaja Julio es su condición de imagen remezclada, fantasma, explotada y distribuida por otros canales que no son los oficiales.

La propuesta de Julio tiene la **capacidad de inscribirse en tantos debates iniciados durante la modernidad** que ello muestra lo pertinente de su trabajo desde distintos puntos de vista. En primer lugar, porque muestra hasta qué punto en nuestro presente dichos debates permanecen aún sin resolver -¿o quizás aún vivimos de su mala resolución?-. En segundo lugar, porque **señala el agotamiento de los conceptos con los que hemos abordado esos mismos debates**: "transhistoricidad" (Jameson), "autenticidad" (Adorno) o de "imagen pobre" (Hito Steyerl). Éste precisamente debe ser visto como uno de los "temas" importantes de la obra de Julio, más allá del homenaje, la metapintura y la condición urbana.

La exposición se **inaugurará el día 19 de septiembre a las 12.00h en ADN Galeria (C/ de Mallorca, 205, L'Eixample, 08036 Barcelona)**, y permanecerá abierta al público hasta el 9 de noviembre.

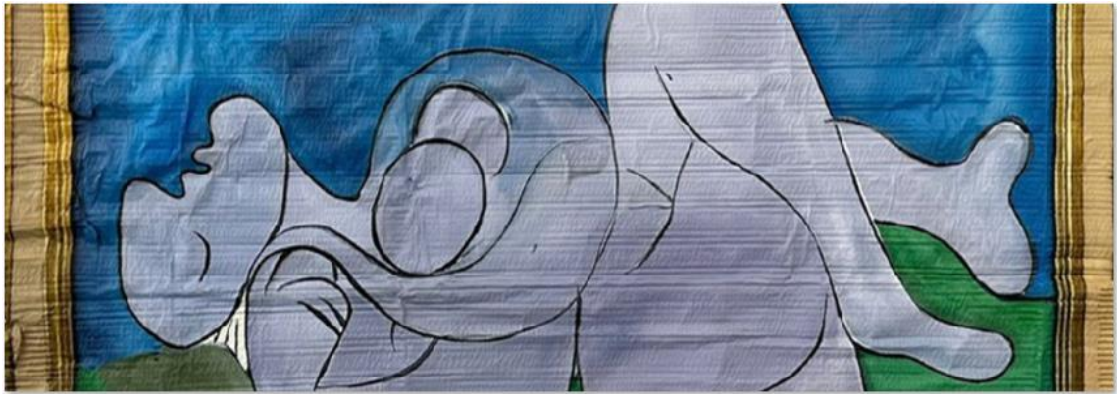
Julio Anaya Cabanding, "After Tàpies, Tela blanca con cartón cosido", 2024, cortesía de ADN Galeria

JULIO ANAYA CABANDING (Málaga- España, 1987)

La práctica del pintor y *street artist* español Julio Anaya Cabanding presenta un desafío a la historia del arte. Sobre cartones desgastados y paredes cargadas de grafitis, reproduce obras maestras del arte occidental. En contraste con sus entornos y sustratos frágiles, sus trampantojos establecen diálogos transhistóricos con las obras de maestros del pasado. Irreverentes en la práctica pero respetuosas en la técnica, las copias de Anaya Cabanding examinan ideas que tienen que ver con la autoría, la autenticidad y la propiedad, así como con las competencias de las instituciones que gobiernan los mundos del arte histórico y contemporáneo, como la conservación y la transmisión.

A lo largo de su carrera, el artista ha participado en exposiciones individuales y colectivas en museos y centros de arte como la Colección del Museo Ruso (Málaga, ESP) o el Kulturpalast Rabenstein (Chemnitz, GER). Sus obras forman parte de colecciones como Genalguacil Pueblo Museo Collection (Málaga, ESP.), Casa Sostoa Collection (Málaga, ESP.), Begehungen Collection (Chemnitz, GER)- Colección Diputación de Málaga (Málaga, ESP) - Colección de la Universidad de Málaga (Málaga, ESP).

De carne y éter: Picasso, Miró y Tàpies

(On Flesh and Ether: Picasso, Miró and Tàpies)

Julio Anaya Cabanding

19.09.2024 - 09.11.2024

The practice of the Spanish painter and *street artist* Julio Anaya Cabanding (Málaga, 1987) has so far been characterised by reproducing 'masterpieces' of Western art on worn-out cardboard and graffiti-laden walls.

For his second exhibition at ADN Galeria, titled *De carne y éter: Picasso, Miró y Tàpies*, Anaya has decided to pay tribute to these three central figures of the 20th century avant-garde, coinciding with the commemorations that will be dedicated to them in Spain between 2023 and 2025.

The Opening will be attended by the artist.

Made on fragile media, the *trompe-l'oeil* paintings by Julio Anaya Cabanding (Málaga, 1987) establish dialogues with works from a historical moment that is not our own. Irreverent in practice but respectful in technique, Anaya Cabanding's copies examine certain ideas that have to do with **authorship**, **authenticity** and **ownership**, as well as with the competencies of the institutions that govern the art world, such as the **conservation** and transmission of a legacy.

Along these lines, *De Carne y Éter* includes versions of iconic works such as Picasso's *La femme qui pleure* (1937) and *La Siesta* (1932), and Tàpies' *Tela Blanca amb cartró cosit* (1963). By recreating these works halfway between **copying** and **meta-painting**, Anaya pays tribute to these artists and also invites the public to reflect on the condition of their artistic methodology - acrylic painting on abandoned cardboard - and to reflect on the nature of their work.

The use of humble materials in Julio's work establishes a direct connection with the claim of **the historical avant-gardes** to explore the possibility of elevating everyday objects to artistic status. But cardboard is not the only medium with which Julio Anaya works. The ephemeral impact of his works has also been transferred to the street. Although many of them have been erased or damaged, Julio's 'tributes' have also populated the walls of **Malaga's urban environments**.

From the beginning of his career, Anaya has questioned the value of a work according to its place of exhibition, **questioning the traditional notions of validation and prescription** that we tend to associate with museums and the rest of the agents in an artistic context. Something that, if we go back to the list of syntonies between Julio's work and the ambitions of modern art, connects with that of **fusing art and life** and with the question of the accessibility of these two elements to everyone.

In this way, Julio's works seem to approach - beyond the material obviousness - the concept of the **'poor image'**, that which has already been squeezed and worn out by copy-paste and its indiscriminate use. Considered in this way, perhaps the impression that Julio's productions allude to a reference in the history of art that holds the title of original, whose translation in Julio's cartoons would be a re-production, thus extending the original/copy debate, is perhaps erroneous. On the contrary, what Julio works with is its condition as a remixed, phantom image, exploited and distributed through channels other than the official ones.

Julio's proposal has the capacity to **inscribe itself in so many debates initiated during Modernity** that it shows the pertinence of his work from different points of view. Firstly, because it shows to what extent these debates remain unresolved in our present - or perhaps we are still living with their poor resolution. Secondly, because **it points to the exhaustion of the concepts with which we have approached these same debates:** 'tranhistoricity' (Jameson), 'authenticity' (Adorno) or the 'poor image' (Hito Steyerl). It is precisely this that should be seen as one of the important 'themes' of Julio's work, beyond homage, meta-painting and the urban condition.

The exhibition will open **on 19 September at 12 noon at ADN Galeria** (C/ de Mallorca, 205, L'Eixample, 08036 Barcelona), and will remain open to the public until the end of September.

Julio Anaya Cabanding, "After Tàpies, Tela blanca con cartón cosido", 2024, courtesy of ADN Galeria

JULIO ANAYA CABANDING (Málaga- Spain, 1987)

The practice of the Spanish painter and street artist Julio Anaya Cabanding presents a challenge to the history of art. On worn cardboard and graffiti-laden walls, he reproduces masterpieces of Western art. In contrast to their fragile environments and substrates, his trompe l'oeil works establish transhistorical dialogues with the works of past masters. Irreverent in practice but respectful in technique, Anaya Cabanding's prints examine ideas concerning authorship, authenticity and ownership, as well as the competencies of the institutions that govern the historical and contemporary art worlds, such as conservation and transmission.

Throughout his career, the artist has participated in solo and group exhibitions in museums and art centres such as the Russian Museum Collection (Malaga, ESP) or the Kulturpalast Rabenstein (Chemnitz, GER). His works are part of collections such as Genalguacil Pueblo Museo Collection (Málaga, ESP.), Casa Sostoa Collection (Málaga, ESP.), Begehungen Collection (Chemnitz, GER)- Collection Diputación de Malaga (Málaga, ESP) - Collection of the University of Málaga (Málaga, ESP).